

Kafe, bar a nikotin

Markéta Konvičková

Já každěj den z rána,
slyším se kvít.
Bolavá rána
je tenhle můj byt.
V něm léta jsi žil,
byl jsi stálej host,
až jednoho rána
řekl jsi: „Dost,
odcházím, tak nebuď zlá“.
Od té doby prokřehlá
zpívám tohle svý blues

Kafe, bar a nikotin,
nač trápit se mám
a zítra další host
na dost smutnej flám.
Pojď dál.
Když si troufáš, tak pojď dál.
Jen prázdná náruč a rozlitý víno.
Trapnej šlágr´s mi hrál.

Tak zase je ráno,
nemám, co říct.
Vymalováno,
já už nemám nic.
Jenom pár nových vrásek,
na svý duši zas šrám.
Nechej mě být,
zůstal ze mě jen rám.
Obraz dávno smyl můj pláč,
Ty jsi rozbil vypínač,
já sama bloudím teď tmou.

Kafe, bar a nikotin,
nač trápit se mám.
A zítra další host
na dost smutnej flám.
Pojď dál.
Když si troufáš, tak pojď dál.
Jen prázdná náruč a rozlitý víno.
Trapnej šlágr´s mi hrál.

Povídáš: „Já musím se najít.“
Tomu vážně musím se smát.
Odcházíš, chceš jen mosty spálit,
Teď chce se mi řvát

Kafe, bar a nikotin,
nač trápit se mám.
A zítra další host
na dost smutnej flám.
Pojď dál.
Když si troufáš, tak pojď dál.
Jen prázdná náruč a rozlitý víno.
Trapnej šlágr´s mi hrál.